

पतित्वे तेन सत्येन देवास्तं प्रदिशन्तु मे । मनसा वचसा चैव यथा नाभिचराम्यहं ।
 तेन सत्येन विबुधास्तमेव प्रदिशन्तु मे । यथा देवैः स मे भर्ता विहितो निषधाधिपः ।
 तेन सत्येन मे देवास्तमेव प्रदिशन्तु मे । यथेदं व्रतमारब्धं नलस्याराधने मया । १२१०
 तेन सत्येन मे देवास्तमेव प्रदिशन्तु मे । स्वच्चैव रूपं कुर्वन्तु लोकपाला महेश्वराः ।
 यथाऽहमभिजानीयां पुण्यश्लोकं नराधिपं । निश्चयं दमयन्त्यास्तत्करुणं परिदेवितं ।
 निश्चयं परमं तथ्यमनुरागञ्च नैषधे । मनोविशुद्धिं बुद्धिञ्च भक्तिं रागञ्च नैषधे ।
 यथोक्तञ्चक्रिरे देवाः सामर्थ्यं लिङ्गधारणे । साऽपश्यद्विबुधान् सर्वानस्त्रेदांस्तत्त्वलोचनान् ।
 दृषितस्त्रयजोहीनान् स्थितानसृशतः क्षितिं । क्वायाद्वितीयो ह्यनस्त्रयजःस्त्रेदसमन्वितः । १२१५
 भूमिष्ठो नैषधश्चैव निमेषेण च सूचितः । सा समीक्ष्य तु तान्देवान् पुण्यश्लोकञ्च भारत ।
 नैषधं वरयामास भैमी धर्मेण पाण्डव । विलज्जमाना वस्त्रान्ते जयाहायतलोचना ।
 स्कन्धदेशेऽसृजत्तस्य स्त्रजं परमशोभनां । वरयामास चैवं पतित्वे वरवर्षिणी ।
 ततो हारहेति सहसा मुक्तः शब्दो नराधिपैः । देवैर्महर्षिभिस्तत्र साधुसाध्विति भारत ।
 विस्मितैरीरितः शब्दः प्रशंसद्भिर्नलं नृपं । दमयन्तीन्तु कौरव्य वीरसेनसुतो नृपः । १२२०
 आश्वासयद्वरारोहां प्रहृष्टेनान्तरात्मना । यत्नं भजसि कल्याणि पुमांसं देवसन्निधौ ।
 तस्मान्मां विद्धि भर्तारमेतत्ते वचने रतं । यावच्च मे धरिष्यन्ति प्राणा देहे शुचिस्मिते ।
 तावत्त्वयि भविष्यामि सत्यमेतद्ब्रवीमि ते । दमयन्तो तथा वाग्भिरभिनन्द्य कृताञ्जलिः ।
 तौ परस्परतः प्रीतौ दृष्ट्वा त्वग्निपुरोगमान् । तानेव शरणं देवान् जग्मतुर्मनसा तदा ।
 वृते तु नैषधे भैम्या लोकपाला महौजसः । प्रहृष्टमनसः सर्वे नलायाष्टौ वरान्ददुः । १२२५
 प्रत्यक्षदर्शनं यज्ञे गतिञ्चानुत्तमां शुभां । नैषधाय ददौ शक्रः प्रीयमाणः शचीपतिः ।
 अग्निरात्मभवं प्रादाद्यत्र वाञ्छति नैषधः । लोकानात्मप्रभांश्चैव ददौ तस्मै ऊताशनः ।
 यमस्त्वन्नरसं प्रादाद्धर्मे च परमां स्थितिं । अपाम्पतिरपाम्भावं यत्र वाञ्छति नैषधः ।
 स्त्रजश्चोत्तमगन्धाढ्याः सर्वे च मिथुनं ददुः । वरानेवं प्रादायास्त्य देवास्ते त्रिदिवं गताः । १२३०
 पार्थिवाश्चानुभूयास्त्य विवाहं विस्मयान्विताः । दमयन्त्याश्च मुदिताः प्रतिजग्मुर्यथागतं ।
 गतेषु पार्थिवेन्द्रेषु भीमः प्रीतो महामनाः । विवाहं कारयामास दमयन्त्या नलस्य च ।
 उष्य तत्र यथाकामं नैषधो द्विपदाम्बरः । भीमेन समनुज्ञातो जगाम नगरं स्वकं ।
 अवाप्य नारीरत्नान्तु पुण्यश्लोकोऽपि पार्थिवः । रेमे सह तथा राजन् शच्येव बलवृत्रहा ।
 अतीव मुदितो राजा भ्राजमानोऽशुमानिव । अरञ्जयत् प्रजा वीरो धर्मेण परिपालयन् ।
 ईजे चाप्यश्वमेधेन ययातिरिव नाज्जघः । अन्यैश्च वज्रभिर्धीमान् क्रतुभिश्चाप्यदक्षिणैः । १२३५
 पुनश्च रमणीयेषु वनेषूपवनेषु च । दमयन्त्या सह नलो विजहारामरोपमः ।
 जनयामास च ततो दमयन्त्या महामनाः । इन्द्रसेनं सुतञ्चापि इन्द्रसेनाञ्च कन्यकां ।